

ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย
อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Examine witnesses of Huai Sai Subdistrict Administrative Committee

Mueang District, Prachuap Khiri Khan Province

กนกพร ทิพย์พิมล¹

Kanokporn Tippimon¹

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย¹

Huai Sai Subdistrict Administrative Organization ¹

E-mail: ¹kpornbew@gmail.com

Retrieved 18-03-2024; Revised 18-04-2024; Accepted 20-04-2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ประเมินประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย (3) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทรายกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 300 คน คือประชาชนในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที การวิเคราะห์ค่าเบี่ยงเบนทางเดียว และสหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิเคราะห์พบว่า (1) ด้านประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก (2) ด้านเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 (3) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย กับประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า เป็นเชิงบวก ระดับปานกลางค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ, การปฏิบัติราชการ, องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Abstract

This research aimed to (1) explore effectiveness public administration North Huaisai Subdistrict Administration Organization Muang District Prachuabkirikhan Province (2) compare effectiveness public administration according to of Good Governance doctrine Subdistrict Administration Organization Muang District via respondents 'demographic factors. (3) explain correlation between effectiveness public administration according to of Good Governance doctrine Subdistrict Administration Organization Muang District with affecting factors. This was quantitative research; sample were 300 residents of Huasai Subdistrict Administration Organization council. Questionnaires were data gathering tools. Analytical statistics were mean percentages standard deviation t test ANOVA F and Pearson correlation. Findings were as follows;

(1) effectiveness public administration North Huasai Subdistrict Administration Organization Muang District was high level. (2) there was statistically significant difference among respondent' attitude toward effectiveness public administration according to of Good Governance doctrine Subdistrict Administration Organization Muang District via demographic factors at .05 level. (3) there were moderate high level positive significant correlation between affecting factors with effectiveness public administration according to of Good Governance doctrine Subdistrict Administration Organization Muang District

Keywords: Effectiveness, public administration, good governance doctrine subdistrict administration organization Muang district Prachuabkirikhan province

บทนำ

การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management: NPM) คือ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการภาครัฐโดยนำหลักการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบราชการและการแสวงหาประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศ ถือเป็นปรัชญาการบริหารจัดการที่ภาครัฐที่นำมาใช้ตั้งแต่ในช่วงทศวรรษที่ 1980 เพื่อสร้างระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้มีความทันสมัยยิ่งขึ้น กล่าวได้ว่าการเกิดขึ้นของแนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ในหลาย ๆ ประเทศ ก็เพื่อต้องการสร้างหน่วยงานให้มีการขับเคลื่อนด้วยพันธกิจมีการกระจายอำนาจ มีลักษณะที่ยืดหยุ่น มีการเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างหน่วยงาน ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ความต้องการที่จะให้หน่วยงานเป็นไปในแนวทางดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในฐานะผู้รับบริการสาธารณะได้อย่างครอบคลุม สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น อิทธิพลของกระแสการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ส่งผลถึงการบริหารภาครัฐของไทย การบริหารจัดการแบบภาคเอกชนถูกนำมาใช้ในภาครัฐ เพื่อเป็นกรอบการดำเนินงาน โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) ซึ่งเป็นองค์กรกลางที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการพัฒนาระบบราชการ ได้มีความพยายามอย่างต่อเนื่องในการนำเครื่องมือและเทคนิคการบริหารจัดการใหม่ ๆ มาใช้กับส่วนราชการให้กับส่วนราชการเพื่อสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างตรงจุดและปฏิรูประบบราชการเพื่อสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างตรงจุด และปฏิรูประบบราชการให้ทันสมัยทัดเทียมนานาประเทศ เมื่อประเทศมีการพัฒนามากขึ้น พลเมืองมีมากขึ้นภารกิจที่ภาครัฐต้องรับผิดชอบและตอบสนองความต้องการของประชาชนก็เพิ่มขึ้นด้วยศักยภาพของรัฐบาลที่บริหารประเทศด้วยองค์กรเพียงองค์กรเดียว ไม่อาจตอบสนองความต้องการและอำนวยความสะดวก ชนให้แก่ประชาชนได้ทั่วถึง ดังนั้น แนวคิดการกระจายอำนาจ การบริหารการปกครองให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ปกครองตนเองจึงเกิดขึ้นเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระหน้าที่ของรัฐบาลกลางและสามารถสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว โดยกระจายอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ปกครองตนเองในรูปแบบของการปกครองท้องถิ่น (local government) ประชาชนในท้องถิ่นที่ได้รับอำนาจจากรัฐบาล จะดำเนินการปกครองท้องถิ่นของตนเอง โดยจัดตั้งองค์กรขึ้นมาใช้อำนาจแทนประชาชน เรียกว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ซึ่งดำเนินการบริหารท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นอย่างอิสระ ภายใต้กรอบ นโยบาย กฎหมาย และการกำกับดูแลของรัฐองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ประชาชนมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม : การจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยประสงค์จะวิจัยประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบล ห้วยทราย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและเพื่อแก้ไขปัญหาและอุปสรรค และอาจเกิดมุมมองใหม่ในการพัฒนาการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลทั่วประเทศ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก
2. ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความแตกต่างกัน
3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย กับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอมือง ห้วยทรายจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญ

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยทำการทบทวนวรรณกรรม แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการองค์การภาครัฐสมัยใหม่

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) ถือเป็นปรัชญาการบริหารจัดการที่ภาครัฐนำมาใช้ตั้งแต่ในช่วงทศวรรษที่ 1980s เพื่อสร้างระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้มีความทันสมัยยิ่งขึ้น คำว่า “การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่” ยังคงเป็นศัพท์ที่มีความหมายกว้างขวางและมีความสลับซับซ้อนอยู่มากซึ่งนำมาใช้เพื่ออธิบายกระแสการปฏิรูปภาครัฐที่เกิดขึ้นทั่วโลกตั้งแต่ช่วงทศวรรษที่ 1980s เป็นต้นมา การเกิดขึ้นของแนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ในหลายๆ ประเทศก็เพื่อต้องการสร้างองค์การหรือหน่วยงานให้มีการขับเคลื่อนด้วยพันธกิจ มีการกระจายอำนาจ มีลักษณะที่ยืดหยุ่น มีการเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างองค์การหรือหน่วยงานต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เป็นต้น (Denhardt and Grubbs, 2003 อ้างถึงใน จุมพล หนิมพานิช, 2550) ความต้องการที่จะให้องค์การ หรือหน่วยงานเป็นไปในแนวทางดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อ

ต้องการปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในฐานะผู้รับบริการสาธารณะได้อย่างครอบคลุมและรวดเร็วยิ่งขึ้น ทั้งนี้ โดยการนำเอาวิธีการ หรือเทคนิคต่างๆ ที่ปฏิบัติกันอยู่ในภาครัฐกิจเอกชนเข้ามาปรับใช้ในภาครัฐการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่จึงให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐและ/หรือการให้บริการสาธารณะเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีขึ้น (Romaine Samaratunge and Lynne Bennington, 2002 อ้างถึงในจุมพล หนิมพานิช, 2550) ในปัจจุบันพบว่าการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ได้กลายเป็นกระแสแนวคิดที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อภาครัฐอย่างกว้างขวางมากที่สุด

แนวคิดและทฤษฎีการปฏิบัติราชการ

ทฤษฎีระบบราชการ (Bureaucracy Theory) ถือเป็นทฤษฎีที่มีความสำคัญมากต่อวงการศึกษารัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ บุคคลที่เสนอแนวคิดการจัดองค์การแบบระบบราชการ (Bureaucracy Theory) ขึ้นเป็นท่านแรกได้แก่ แมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber) นักสังคมวิทยาชาวเยอรมัน (ค.ศ.1864-ค.ศ.1920) เป็นผู้ที่มีผลงานปรากฏในสาขาวิชาต่าง ๆ หลายสาขาวิชา เช่น สาขาวิชากฎหมาย เศรษฐศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สังคมวิทยา รัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ ได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดารัฐประศาสนศาสตร์ของยุโรป

แมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber) ได้ทำการศึกษาถึงลักษณะขององค์การที่ปรากฏในศตวรรษที่ 20 ตอนต้น ไม่ว่าจะเป็นองค์การธุรกิจหรือองค์การของรัฐพบว่าองค์การสมัยใหม่ในช่วงเวลานั้นมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานจากรูปแบบการบริหารแบบดั้งเดิมคือ บริหารแบบครอบครัวมาเป็นรูปแบบใหม่ที่มีลักษณะการบริหารที่สำคัญๆ ดังนี้ คือ มีการกำหนดตำแหน่งงาน และจัดลำดับขั้นของตำแหน่งในลักษณะที่เป็นรูปปิรามิด มีการแยกบุคคลที่เป็นเจ้าของและผู้บริหารออกจากกัน มีการกำหนดตำแหน่งหน้าที่ อำนาจหน้าที่ ระเบียบกฎเกณฑ์การทำงานอย่างชัดเจน โดยทุกคนต้องทำตามขั้นตอนกฎเกณฑ์ที่องค์การกำหนดไว้ นอกจากนี้การคัดเลือก แต่งตั้ง โยกย้ายบุคคลยึดถือหลักการพิจารณาความรู้ความสามารถ และหลักการบรรจุคนให้เหมาะสมกับงานโดยไม่มีการคำนึงถึงความสัมพันธ์ส่วนตัว การทำงานมีลักษณะของความเป็นทางการคือ ทำเป็นลายลักษณ์อักษรเสมอ (Max Weber, 1947) ในปี ค.ศ. 1911 Max Weber ได้เสนอแนวคิดเรื่องทฤษฎีองค์การขนาดใหญ่ที่มีรูปแบบที่ เรียกว่า “ระบบราชการ” หรือ “Bureaucracy” ขึ้นมา โดยตั้งสมมติฐานไว้ว่า องค์การแบบระบบราชการ (Bureaucracy) เป็นรูปแบบที่ดีที่สุด มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และประหยัดที่สุด ทั้งนี้เพราะ

1. เป็นการจัดองค์การที่ยึดหลักแห่งการใช้สิทธิอำนาจที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของกฎหมาย และความสมเหตุสมผล (Legal-Rational Authority)
2. มีการแบ่งงานกันทำอย่างเป็นทางการตามตัวบทกฎหมาย ระเบียบ กฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้
3. อาศัยหลักความรู้ความสามารถ หรือระบบคุณธรรมเป็นเกณฑ์ในการบริหารงานบุคคล
4. เป็นระบบที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมหรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ ได้ (Nicholas Henry, 2004)

แมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับระบบราชการว่า ระบบราชการเป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดองค์การที่มีรูปแบบและลักษณะที่เหมาะสมอย่างมากสำหรับที่จะนำมาใช้กับองค์การขนาดใหญ่

ไม่ว่าจะเป็นองค์การในภาครัฐ องค์การธุรกิจเอกชน หรือองค์การประเภทอื่น ๆ ก็ตาม และสามารถใช้ได้ผลดีในประเทศที่มีสภาพเศรษฐกิจ สังคมที่มีการพัฒนาแล้วในระดับหนึ่ง

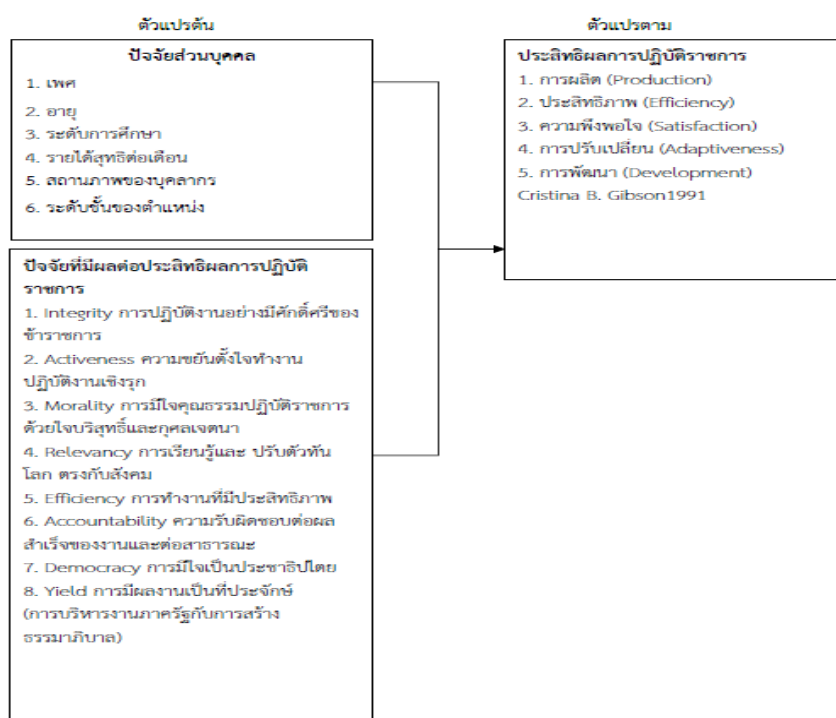
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล

พิทยา บวรวัฒนา (2533) ได้สรุปความหมายของประสิทธิผลขององค์การไว้ว่า หมายถึง องค์การดำเนินการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ประสิทธิผลจึงเป็นเรื่องของความสำเร็จขององค์การในการ กระทำสิ่งต่างๆ ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้

สมยศ นาวิการ (2544) ได้อธิบายว่า ความมีประสิทธิภาพเกี่ยวข้องกับความสำเร็จของเป้าหมายความสำเร็จ ประสิทธิภาพต่อความหมาย 2 ประการ คือ 1) เป้าหมายประสบความสำเร็จหรือไม่ 2) เป้าหมายมีความเหมาะสมหรือไม่

สมพงษ์ เกษมสิน (2546) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง การพิจารณาผลของการทำงานที่สำเร็จลุล่วงถึงจุดประสงค์ หรือที่คาดหวังไว้เป็นหลัก

กรอบแนวคิดการวิจัย



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน จากประชากรในพื้นที่บริการ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลด้วย สถิติ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที่ การวิเคราะห์ค่าเบี่ยงเบนทางเดียว และสหสัมพันธ์เพียร์สัน

การศึกษาประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้มีการกำหนดขอบเขตไว้ ดังนี้

ด้านเนื้อหา มุ่งศึกษาประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วยด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ ภาครัฐยุคใหม่ (I AM READY) “I AM READY” หรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ ภาครัฐยุคใหม่ ประกอบด้วยคุณสมบัติหรือพฤติกรรมที่บุคลากรภาครัฐควรมีหรือควรปฏิบัติ 8 ประการ ดังนี้

I - Integrity การปฏิบัติงานอย่างมีศักดิ์ศรีของข้าราชการ

A - Activeness ความขยันตั้งใจทำงานปฏิบัติงานเชิงรุก

M - Morality การมีใจคุณธรรมปฏิบัติราชการด้วยใจบริสุทธิ์และกุศลเจตนา

R - Relevancy การเรียนรู้และปรับตัวทันโลกตรงกับสังคม

E - Efficiency การทำงานที่มีประสิทธิภาพสามารถวัดและแสดงไว้อย่างชัดเจน

A - Accountability ความรับผิดชอบต่อผลสำเร็จของงานและต่อสาธารณะ

D - Democracy การมีใจเป็นประชาธิปไตย

Y - Yield การมีผลงานเป็นที่ประจักษ์และปฏิบัติงานโดยเน้นผลสัมฤทธิ์เป็นสำคัญ

ลักษณะประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ รายได้

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหาร ส่วนตำบล ใช้ทฤษฎีของประสิทธิผลขององค์การ คือ การเน้นไปที่ผลรวมขององค์การ อธิบายถึงเกณฑ์ของ ความมีประสิทธิภาพขององค์การว่าประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 5 ตัว คือ

1. การผลิต (Production)

2. ประสิทธิภาพ (Efficiency)

3. ความพึงพอใจ (Satisfaction)

4. การปรับเปลี่ยน (Adaptiveness)

5. การพัฒนา (Development)

ขอบเขตด้านพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประชากร ได้แก่ ประชาชน พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย จำนวน 6,950 คน ใช้การคำนวณหาขนาดกลุ่ม ตัวอย่างโดยสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) โดยได้กลุ่มตัวอย่าง 375 คน ทำการใช้การสุ่มแบบ ขั้นตอนและอย่างง่าย (Stratified and Simple random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน คิดเป็น ร้อยละ 80

ผลการวิจัย

เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เพศชาย ร้อยละ 46.7 และเพศหญิง ร้อยละ 53.3

อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 41-60 ปี ร้อยละ 38.7 รองลงมาอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 35.0 กลุ่มอายุระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 21.3 และกลุ่มอายุ 20-30 ปี ร้อยละ 5.7 น้อยกว่า 20 ปี จำนวน 6 คน ร้อยละ 2.0

การศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 26.3 กลุ่มปริญญาตรี ร้อยละ 58.0 กลุ่มสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 15.7

รายได้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท รองลงมาได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001 -30,000 บาท รายได้ต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 18.3 และรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท ร้อยละ 13.0

ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมืองจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 4.15 ด้านที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดได้แก่ การปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชนอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.25 รองลงมาได้แก่ ด้านอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชนอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.22 ด้านที่น้อยที่สุดได้แก่ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 3.97

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ด้านการปฏิบัติงานอย่างมีศักดิ์ศรีของข้าราชการ ในภาพรวมเท่ากับ = 4.62 อยู่ในระดับมากที่สุดและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 1 ยึดหลักจรรยาบรรณวิชาชีพ / จรรยาบรรณข้าราชการ ในการปฏิบัติราชการอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.91 รองลงมา ข้อ 5 กล้าที่จะยอมรับความผิดเมื่อทำงานผิดพลาดอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.76 และ ข้อ 3 ไม่มีผลประโยชน์ด้านการเงินที่ขัดแย้งกับการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.38 ตามลำดับ

ด้านความขยันตั้งใจทำงานปฏิบัติงานเชิงรุก ในภาพรวม เท่ากับ = 4.41 อยู่ในระดับมากที่สุดและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 2 ทำงานรอบคอบถูกต้องรวดเร็วอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.55 รองลงมา ข้อ 3 กระตือรือร้นทำงานเต็มกำลังความสามารถ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.55 และน้อยที่สุด 5 แก้ไขปัญหาด้วยวิธีที่หลากหลายไม่ยึดติดแนวทางเดิม ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.05 ตามลำดับ

ด้านการมีใจคุณธรรมปฏิบัติราชการด้วยใจบริสุทธิ์และกุศลเจตนา ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.59 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมินพบว่า ข้อที่ 3 ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ในการเอื้อประโยชน์บางอย่างให้กับญาติและพวกพ้อง อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.74 รองลงมา ข้อที่ 5 ยับยั้งชั่งใจได้เมื่อมีผู้อื่นมาเสนอผลประโยชน์

อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.73 และน้อยที่สุดข้อ 2 ปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใสอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.41

ด้านการเรียนรู้และปรับตัวทันโลกตรงกับสังคม ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.55 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมินพบว่าข้อที่ 1 แสวงหาความรู้และวิทยาการใหม่ ติดตามสถานการณ์โลกสม่ำเสมอ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.74 รองลงมา ข้อที่ 2 นำวิทยาการและความรู้ใหม่ มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.73 และน้อยที่สุดข้อ 5 พัฒนาตนเองในทิศทางที่เป็นไปตามความต้องการของหน่วยงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.41

ด้านการงานที่มีประสิทธิภาพสามารถวัดและแสดงไว้อย่างชัดเจน ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.70 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมินพบว่าข้อที่ 1 แผนการทำงานที่ชัดเจนในการทำงานอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.91 รองลงมา ข้อที่ 5 เพื่อลดความผิดพลาด จึงปรับปรุงวิธีการทำงานอยู่เสมออยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.72

ด้านความรับผิดชอบต่อผลสำเร็จของงานและต่อสาธารณะภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.63 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมินพบว่าข้อที่ 1 รับผิดชอบต่อตนเองหน้าที่การทำงานและสังคมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.74 รองลงมา ข้อที่ 2 รับผิดชอบต่อปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน ทั้งต่อสาธารณะและผู้บังคับบัญชา อยู่ในระดับ มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.73 และน้อยที่สุดข้อ 5 รับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายครบถ้วนอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.38

ด้านการมีใจเป็นประชาธิปไตย ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.60 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมินพบว่าข้อที่ 1 รับฟังความคิดเห็นของประชาชน และปรับปรุงแก้ไขตาม ข้อเสนอแนะนั้น อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.91 รองลงมา ข้อที่ 5 ให้ความสำคัญกับประชาชนที่มาใช้บริการอย่างเท่าเทียม อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.57 และน้อยที่สุดข้อ 5 รับฟังความคิดเห็นของประชาชน และปรับปรุงแก้ไขตาม ข้อเสนอแนะนั้น อยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.41

ด้านการมีผลงานเป็นที่ประจักษ์และปฏิบัติงานโดยเน้นผลสัมฤทธิ์เป็นสำคัญ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.78 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมินพบว่า ข้อที่ 4 เมื่อผลงานมีข้อบกพร่อง ก็มุ่งมั่นในแก้ไขปัญหาลให้สำเร็จ แม้ว่าจะมีอุปสรรคต่าง ๆ แม้งานจะยากลำบากก็ไม่ย่อท้อ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.91 รองลงมา ข้อที่ 1 มีหลักการทำงานที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง ให้ความสำคัญกับประชาชนที่มาใช้บริการอย่างเท่าเทียม อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.90 และน้อยที่สุดข้อ ตรวจสอบและประเมินผลงานเป็นระยะ ๆ ว่าสอดคล้องกับเป้าหมายของหน่วยงานหรือไม่ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.4

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1

ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบ ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 4.15 ด้านที่มีประสิทธิผลมากที่สุดได้แก่ การปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชนอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.25 รองลงมาได้แก่ด้านอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชนอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.22 ด้านที่น้อยที่สุดได้แก่ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 3.97 จึงภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก สรุปว่า ปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้งว่าประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สมมติฐานที่ 2

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการของประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหาร อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความแตกต่างกันจำแนกด้วยลักษณะประชากรมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 3

ความสัมพันธ์ระหว่าง ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเชิงบวกปานกลางค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

ประสิทธิผลของการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมืองจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 4.15 ด้านที่มีประสิทธิผลมากที่สุดได้แก่การปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชนอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.25 รองลงมาได้แก่ด้านอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชนอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.22 ด้านที่น้อยที่สุดได้แก่ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 3.97 สอดคล้องกับเรณู หมั่นท้อ (2554) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต การวิจัยครั้งนี้พบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ภาพรวมอยู่ในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างได้เสนอแนะให้ผู้บริหารให้ความสำคัญในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ สนับสนุนให้บุคลากรยึดหลักความมีส่วนร่วมในการดำเนินงานทุกขั้นตอน ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ตตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านหลักคุณธรรม ผลการวิเคราะห์พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.15 ด้านที่มากที่สุดได้แก่ยึดถือและเชื่อมั่นในความถูกต้องดีงาม อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.24 รองลงมา ได้แก่ รณรงค์เพื่อสร้างค่านิยมที่ดีงามให้ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรหรือสมาชิก อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.16 และด้านที่น้อยที่สุดได้แก่ สร้างค่านิยมที่ดีงาม ให้ผู้ปฏิบัติงานในเทศบาลถือปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.97 สอดคล้องกับนิสา ใจภักดี

ไพศาล สรรสวัสดิสุทธิ์ และพิสิษฐ์ จอมบุญเรือง (2559) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลตุ๊กตุ๋ อำเภอกั๊กพัน จังหวัดอุทัยธานี ตามการรับรู้ของประชาชนพบว่า ด้านที่มีระดับของการรับรู้สูงที่สุด ได้แก่ หลักคุณธรรม รองลงมา หลักนิติธรรม หลักความ รับผิดชอบหลักความคุ้มค่า หลักการมีส่วนร่วม และหลักความโปร่งใส เช่นเดียวกันกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ด้านหลักนิติธรรม ผลการวิเคราะห์พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่สอดคล้องกับธนพงษ์ คงศิลป์ทรัพย์ ราเชนทร์ นพณัฐวงศ์และวิเชียร วิทยอุดม (2561) ได้ศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดงเตี้ย อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย และเพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดงเตี้ย อำเภอกงไกรลาศ จังหวัด พบว่า 1. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดงเตี้ย อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ ด้านหลักคุณธรรม รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วมด้านความรับผิดชอบต่อ และด้านความโปร่งใสตามลำดับ ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ด้านความคุ้มค่า

ส่วนการทดสอบสมมติฐานการเปรียบเทียบประสิทธิผล พบว่า ไม่สอดคล้องกับวรลักษณ์ วรรณกุล (2559) ที่ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มี เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นในภาพรวมการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่สามความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย กับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา พบว่า เป็นเชิงบวกปานกลางค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับซุสลิพร โพธิ์เหลือง (2557) ได้วิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์การบริหารราชการด้วยหลักธรรมาภิบาลตามภารกิจหลักขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดภาคกลาง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยหลักธรรมาภิบาล กับผลสัมฤทธิ์การบริหารราชการด้วยหลักธรรมาภิบาลตามภารกิจหลักขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดภาคกลาง โดยภาพรวม พบว่า ปัจจัยหลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วมและหลักความรับผิดชอบต่อ มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์การบริหารราชการด้วยหลักธรรมาภิบาลตามภารกิจหลักขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดภาคกลาง ในระดับต่ำมาก ในขณะที่หลักนิติธรรมหลักความรับผิดชอบต่อ และหลักความคุ้มค่า ไม่มีความสัมพันธ์ กับผลสัมฤทธิ์การบริหารราชการด้วยหลักธรรมาภิบาลตามภารกิจหลักขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดภาคกลาง

ผลการวิเคราะห์อาจมีความแตกต่างกันเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างในลักษณะประชากรและการตั้งข้อคำถามรวมถึงบริบทที่แวดล้อมการวิจัยในขณะนั้น

ข้อเสนอแนะ

ประสิทธิผลการปฏิบัติราชการของ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมืองจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ด้านที่น้อยที่สุด ได้แก่ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ควรมีการทบทวนขั้นตอนการปฏิบัติงาน พยายามหาทางออกที่ทุกฝ่ายสามารถยอมรับร่วมกันได้ ต้องจัดการผูกขาดทั้งโดยภาครัฐหรือโดยภาคธุรกิจ เอกชนในพันธกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลและจัดการให้สังคมไทยเป็นสังคมที่รู้คุณค่าของการจัดการการ ปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

รัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดนโยบายในการพัฒนาหลักเกณฑ์การบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี ภายใต้ยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 ให้มีการนำไปปฏิบัติและทำการประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรม

รัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดนโยบายในการพัฒนาการปฏิบัติราชการให้มีการ นำไปปฏิบัติและทำการประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรม ด้วยการมีส่วนร่วมของพหุภาคีเพื่อลดปัญหาคอรัปชั่น

รัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดแนวทางการเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้ปลอด อิทธิพลจากการครอบงำของกลุ่มทุนและการเมืองระดับประเทศ

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ทำการวิจัยแสวงหาแนวทางในการกำหนดแนวทางการเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้ปลอดอิทธิพล จากการครอบงำของกลุ่มทุนและการเมืองระดับประเทศวิจัยรูปแบบการนำนโยบายในการพัฒนาการปฏิบัติ ราชการ ให้มีการนำไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

เอกสารอ้างอิง

- จุมพล หนิมพานิช. (2550). *การบริหารจัดการภาครัฐใหม่ : หลักการ แนวคิด และกรณีตัวอย่างของไทย (ครั้งที่ 2). นนทบุรี : ฝ่ายตำราสำนักวิชาการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.*
- ชูลีพร โพธิ์เหลือง. (2557). ผลสัมฤทธิ์การบริหารราชการด้วยธรรมาภิบาล ตามภารกิจหลักขององค์การ บริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดภาคกลาง. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี*, 6(2), 32-44.
- ธนพงษ์ คงศิลป์ทรัพย์ ราเชนทร์ นพณัฐวงศกร และวิเชียร วิทยอุดม. (2561). *การบริหารงานตามหลัก ธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดงเค็ด้อย อำเภอองไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย .* ปรินญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์, กรุงเทพฯ.
- นิสา ใจภักดี, ไพศาล สรรสวัสดิ์ และพิสิษฐ์ จอมบุญเรือง. (2559). *การบริหารงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล ของเทศบาลตำบลตุ๊กตุ๋ อำเภอทัพทัน จังหวัดอุทัยธานี ตามการรับรู้ของประชาชน. รายงานสืบเนื่อง การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 41 และนานาชาติ ครั้งที่ 5 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, พระนครศรีอยุธยา. 290-298.*
- พิทยา บวรวัฒนา. (2533). *ประสิทธิผลของหน่วยงาน ทฤษฎีขององค์การสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์. เอกสาร ประกอบคำบรรยายวิชาทฤษฎีองค์การ. ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: เอิร์ดเวฟ คอมมิวนิเคชั่น.*

- เรณู หมั่นห่อ. (2554). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต. วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- วรลักษณ์ วรรณกุล. (2559). การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา.
- สมยศ นาวิการ. (2544). การบริหารเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ : สำนักงานพิมพ์บรรณกิจ.
- สมพงศ์ เกษมสิน. (2546). การบริหาร. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- Max, Weber. (1947). *The Theory of Social and Economic Organization*. New York : Free Press.